

Risale-i Nur ve Kıyamet Senaryoları

Bu gün bilim dünyasında kabul edilen en mühim gerçek, hiç kuşkusuz kâinatın ölümüdür.

Yani kıyamet hadisesidir. Hemen hemen bütün bilim adamları bu hususta müttefikler. Tartışma sadece kıyametin nasıl olacağı konusundadır. Yani kâinatın ölümü nasıl ve ne şekilde gerçekleşecektir?

Bu konuda bazı teori ve düşünceler ortaya atılmış. Bunlardan en önemlisi ise Entropinin ikinci kanunu ile ısı ölümüdür. Entropinin ikinci kanunu dışarıdan bir müdahale olmadığı zaman bir sistemde enerji kullanımı sona erer ve düzensizlik artarak hareket biter. İşte bu da ölüm demektir. Diğer durum ise ısı tükenişidir. Bu gün kâinatın mutlak sıfır sıcaklığa ulaşması için 3 derecelik bir değer kaldığı söyleniyor. Yani kâinattaki ısı -270 derece. Bu değer -273 dereceye düştüğü zaman bu bir ısı ölümü demektir. Mutlak sıfır sıcaklığına düşen bir kâinat ise sonunda ölecek demektir.

Diğer bir kıyamet görüşü de Big Bang teorisi ile ilgilidir. Bilindiği üzere kâinat bir çekirdek gibi bir noktadan yaratılmış ve bir ağaç gibi büyümeye ve genişlemeye devam etmektedir. Bu büyüme daha nereye kadar devam edecektir ve sonunda ne olacaktır? Bilim adamları bu suale iki tarzda cevap veriyorlar.

Birincisi:

Bu büyüme bir noktaya kadar devam edecek ve çekim kuvveti sebebi ile bir noktada büyüme duracak ve çekim kuvvetine yenilen cisimler ters bir harekete başlayacaklar ve kâinat eski haline dönmeye çalışacak. Bu da kâinatın ölmesine ve bir kıyametin kopmasına sebep olacaktır.

İkincisi ise:

Kâinat büyümeye devam edecek ve sonunda büyük yırtılmalar olacak, madde ve cisimler arasındaki bağlar koparak bir ölüm ve kıyamet gerçekleşecektir.

İşte bilim dünyasının kıyamet senaryoları ile ortaya koydukları en önemli teoriler bunlar. Başka teoriler de var elbette. Ancak bu saydıklarımız bir çok kesim tarafından kabul görmekte.

Risale-i Nur'da da bu teorilere dikkat çekilmiş. Bilim dünyasının kesin olarak kabul ettiği bu teoriler farklı bir nüansla ifade edilmiş. Geniş bir kesimin anlayacağı bir üslûpla meseleye dikkat çekilmiş.

29. Sözde geçen şu ifadeler Entropi kanununu ve ısı ölümünü, hatta Big Bang teorisini her kesimin anlayabileceği bir dille izah ediyor:

“Şu kâinatın mevti, mümkündür. Çünkü, bir şey kanun-u tekâmülde dahil ise, o şeyde alâküllihâl neşv ü nemâ vardır. Neşv ü nemâ ve büyümek varsa, ona alâküllihâl bir ömr-ü fitrî vardır. Ömr-ü fitrîsi var ise, alâküllihâl bir ecel-i fitrîsi vardır. Gayet geniş bir istikrâ' ve tetebbu ile sabittir ki, öyle şeyler mevtin pençesinden kendini kurtaramaz. Evet, nasıl ki insan küçük bir âlemdir, yıkılmaktan kurtulamaz; âlem dahi büyük bir insandır, o dahi ölümün pençesinden kurtulamaz. O da ölecek, sonra dirilecek veya yatıp, sonra subh-u haşirle gözünü açacaktır. Hem, nasıl ki kâinatın bir nüsha-i musağğarası olan bir şecere-i zîhayat, tahrip ve inhilâlden başını kurtaramaz; öyle de, şecere-i ilkatten teşâub etmiş olan silsile-i kâinat tâmir ve tecdid için, tahripten, dağılmaktan kendini kurtaramaz.” (Sözler, s. 489)

Aynı şekilde Big Bang teorisyenlerinin ifade ettiği ve yukarıda ikinci görüş olarak izah ettiğimiz görüş de yine 29. Sözdeki şu ifadelerle çok güzel örtüşüyor:

“Sûret inceleştikçe, hakikat o nisbette kuvvet bulur. İşte şu kanun, kanun-u tekâmüle dahil olan bütün eşyaya şâmilidir. Demek, her halde bir zaman gelecek ki, kâinat hakikat-i uzmâsının kışır ve sûreti olan âlem-i şehâdet, Fâtır-ı Zülcelâlin izniyle parçalanacak, sonra daha güzel bir sûrette tazeleneyecektir. (Sözler, s. 490)

Mezkûr ifadede kıyametle şu âlemin parçalanacağı görüşü dile getiriliyor. Parçalanma ise maddî yapı arasındaki bağların çözüleceğine işaret eder. Yani hem atomlar arasındaki bağlar, hem de moleküller arasındaki bağlar çözülecek ve maddî âlemde yırtılmalar olacaktır. Bilindiği üzere atomlarda dört kuvvet atomik yapıyı bir arada tutmaktadır. Nükleer kuvvet, elektromanyetik kuvvet, zayıf kuvvet ve çekim kuvveti. Moleküller arasında ise iyonik, metalik ve kovalent bağlar mevcuttur. Demek ki kıyamette bu bağlar çözülecek. Hikmet-i İlâhî kıyamete hüküm verdiği zaman İsrâfil Aleyhisselâm'a emredecek ve sur borusuna üflenecek. Sur borusuna üfleme ise bir ışın göndermek anlamına gelir ki, bu da maddî yapı arasındaki bağların çözülmesini temin edecek. İşte o zaman kâinat yırtılıp kıyameti koparacak.

Bu hususa yine 29. Sözde şöyle dikkat çekilmiş:

Şu dünyanın sekerâtını, âyât-ı Kur'âniyenin işaret ettiği sûrette tahayyül etmek istersen, bak: Şu kâinatın eczâları dakik, ulvî bir nizam ile birbirine bağlanmış; hafî, nâzik, latîf bir râbta ile tutunmuş ve o derece bir intizam içindedir ki, eğer ecrâm-ı ulviyeden tek bir cirm, Kün emrine veya “Mihverinden çık” hitâbına mazhar olunca, şu dünya sekerâta başlar. Yıldızlar çarpışacak, ecrâmlar dalgalanacak; nihayetsiz fezâ-i âlemde, milyonlar gülleri, küreler gibi büyük topların müthiş sadâları gibi vâveylâya başlar. Birbirine çarpışarak kıvılcımlar saçarak, dağlar uçarak, denizler yanarak, yeryüzü düzlenecek. (Sözler, s. 490)

Bu ifadedeki denizlerin tutuşması ve yanması yukarıdaki tezlerimizi destekler mahiyette. Denizler nasıl yanar ve tutuşur?

Yani su nasıl yanar? Ancak maddelerin arasındaki bağların iptal edilmesi ile. Zira biliyoruz ki su hidrojen ve oksijenden müteşekkildir. Her iki gaz da yanma özelliği en yüksek olan gazlardandır. İşte bu iki madde arasındaki bağ çözölünce bir tarafta hidrojen ve diğer tarafta oksijen yanmaya başlar. O zaman da dağlar yürür, denizler yanar ve kıyamet kopar.

Demek ki hangi noktadan bakarsanız bakın kıyamet kesin.